

fulbea 2023.08.30.

Kerékgyártó István: Fecske Milán élete, jó sora és viszontagságai

Bevallom nőiesen a Kakukk Marcit nem olvastam (még), pedig Tersánszky rajongó lettem, mióta írtam róla a #Merítés ben. Ezt a megbocsátható hiányosságomat feltétlenül orvosolni szándékozom, csak egyenlőre a végtelenre nyúlt olvasási várólista nagymértékben hátráltat.

Na de! Ez Fecske Milán története, és most már Kerékgyártó István is bizton számíthat őszinte rajongásomra, most, hogy megismertem Milán viszontagságait vagy inkább jó sorát.

A csalafintán csibészes, Svejkbe oltott Fülíg Jimmy (de Jorik Andris is eszembe jutott az **az Érzékeny utazásokból**) ez a Milán fiú, aki egy kalandvagyó, furfangos fiatalember, szereti az élet édes ízeit kóstolgatni, minden vágya, hogy eljusson Párizsba és Európa egyéb szegleteibe, ahol nem csak szép hölgyek, de kulturális látnivalók sokadalma várja kíváncsi természetét. Egy egészséges vagány, a szó jó értelmében hedonista srác ez a Milán, aki körbejárja a kontinens egy részét, és kicsit irigyeljük, hogy olyan fesztelen szabadsággal tudja élvezni kalandjait kevés pénzből, ám annál több kreatív ötlettel.

Szerintem minden pasi Fecske Milán szeretne lenni! Sőt! Minden nő is! Hisz a szabadságvágy mindenkiben ott bújjik, csak nincs elég bátorságunk, vagy módunk rá, hogy megvalósítsuk.

Fecske Milán vidéki városkájában tengődik, a megkezdett főiskolai tanulmányát megszakítva régi vágya teljesül és eljut Párizsba. Beutazza az országot stoppal **OFF**, ismerkedik az útjába kerülő emberekkel, és élvezzi a rázúduló élményeket. Hazaérve nem szakad meg a munkától, de mindig gyűjtöget annyi pénzt, hogy következő utazást tervezgessen.

Néhány év múlva eljut Dániába, Svédországba, Norvégiába, Finnországba és egy meglehetősen kalandos módon hazatér Leningrádból.

A néhány itthon töltött év alatt, amíg lesz újra pénze, dolgozik és sűrűn látogatja Pepe kocsmáját, és hagyja magát belerángatni különböző meggondolatlan ötletekbe Zsák Berci barátja által.

Pepe kocsmájának figurái külön megérdemelnének egy kisregényt.

A kisvárosi halas tónál úgy zajlik az egyszerű élet, mint egy Hrabal regényben. *“Nem történtek ott nagy dolgok, de a kicsik gyakran igen színesen estek meg.”*

Milán szívesen időzött a beszédes beceneveket viselő helyi törzslakosok között, akik a halas tó környéki ivóban tengették idejüket.

Olvasmányos, színes, humoros, változatos, kalandos. Örömmel lubickoltam a sok magyar szólás-mondás és egyszerű paraszti okosságok humoros hasonlatain, Gyula bácsi és Margit néni bölcselkedő jó tanácsaiban, a sok-sok kulináris élményekben, a irodalmi-kulturális utalásokban, és persze Milán nőkért való rajongásában. Nagyon megnyerő, hogy Milán minden nőben talál valami szépet. Tud udvarolni, mégha néha öncélú előnyt is akar ebből kovácsolni, hogy az épp idegen országban este le tudja hajtani a fejét valami fedett helyen, és legyen egy kis vacsorája. Imádja a nőket! Szerethető figura, aki jólelkű, jóhiszemű, a maga módján eszes, becsületes, és csak néha hazudik. :)

Egy kis antropológiai és néprajzi összefoglalót is kiolvashatunk a szövegből, hiszen Milán szembeül a különböző országok népeinek szokásaival, viselkedéseivel, dalaival, életformáival, gasztronómiáival és kultúráival.

Olvastam a számik joika énekéről, a svédek rák ünnepéről, az akvavitről, a pelmenyiről, melyik náció veszi fel a stoppost könnyebben, mi a legjobb fizető eszköz egy orosz vonaton, milyenek buddhista és hindu szokások.

Gyanítom, hogy az utazási helyszíneket maga az író is bejárta, ez hamar kitűnik a helyismeret részleteiből, és talán néhány kalandnak van is valóságalapja, na de hogy melyiknek, az sosem fog kiderülni. :))

Az indiai utazás azonban Fecske Milán számára is mást hozott, mint amit várt, és az utolsó fejezetek is sok komoly kérdést vetettek fel, fontos életvezetési tanácsokat adva az olvasónak, összességében mégis egy nagyon szórakoztató, ismeretgazdag kalandos utazás volt.